

[Margrete Auken]

var det ikke, for ministeren sidder ikke med hele kompetencen, og vi må så komme med tanken et andet sted, hvis vi vil prøve at få den debat mere omfattende i gang et eller andet sted. Jeg synes, det var virkelig meget sørgeligt, at der ikke var andre herinde, der bare havde et par bud på, hvad det er, der sker, og var villige til at drøfte eller eventuelt bare indrømme deres usikkerhed. Men det gør man ikke.

Den konference, som hr. Ivar Hansen talte om, var jeg også med til, og jeg kan fortælle, at det var som at være til et møde i DKP, hvor man snakkede om Sovjetunionen: aldeles konfliktfrit og bare fagre nye verden, der rullede sig ud; her går det godt, fru kammerherreinde. Så kunne vi andre sidde dér med vores lille-frue-spørgsmål og husmoderbe-kymring om de ting, der sker.

Jeg er som sagt meget ked af det og håber, at vi ad anden vej kan komme ind, og jeg er glad for, at ministeren trods alt er så forvirret med hensyn til, hvad det er, han vil, fordi det giver håb om, at den beslutning, der ligger på banen her, om at lave dette mærkelige firesystem, ikke er definitiv. Jeg forsøger nemlig at holde så meget sammen på familien, at jeg ind imellem støtter socialdemokratiet, og det har jeg jo gjort ved at gå ind for enhedstelevæsenet, men jeg havde meget gerne set, at ministeren her, hvor der netop ikke skulle træffes beslutninger, havde lagt en argumenterende redegørelse frem om, hvorfor ministeren går ind for det; det har vi nemlig heller ikke fået svar på.

Lige så lidt som vi har fået svar på, hvorfor ministeren synes, at den konstruktion, vi har nu, ud over at det er den, der er politisk flertal for, er genial, har vi heller ikke fået at vide, hvorfor den anden var genial, og hvad det var, man kunne og ikke kunne med det. Vi er altså igen her, hvor man siger: ja men det tæller vi stemmer til, og så er den altså hjemme, hvis det er til det ene eller til det andet, uden at vi fra regeringens side har fået at vide, hvad man egentlig vil bruge det til. Det mangler vi stadig væk.

Jeg er meget ked af, at fru Lone Dybkjær ikke er her, for derfra kom en af myterne igen: får vi det store foretagende, bliver det hele nok meget indviklet, bliver der sagt. Ja men hvorfra ved fru Lone Dybkjær det? Det er rablet ned over os gang på gang i dag, at det bliver så utrolig kompliceret og forvirret

og nok meget dårligt, hvis det bliver stort. Ja men det har man ikke noget belæg for. Tværtimod har vi de bedste erfaringer med den måde, hvorpå P & T har klaret det her.

Så et par småting. Om de 150 mill. kr., som ministeren fandt lejlighed til at gøre sig morsom på min bekostning af, som om det skulle være småpenge hos SF, vil jeg sige, at det er småpenge i sammenligning med, hvad det er for penge, det drejer sig om, kære trafikminister. Vores oliepolitiske ordfører kunne næsten ikke opfatte tallet i betragtning af, hvad det var for nogle penge, han sad og rodede med, hvorimod det er klart, at 150 mill. kr. inden for noget helt andet, f.eks. miljøsektoren, jo er et utrolig stort beløb i forhold til, hvad vi dér får. Så det er, som man ser det i relation til hinanden. Jeg synes, 150 mill. kr. ikke er så meget, når vi ser på, hvad det er for milliarder af kroner, det går på.

Nej, hr. minister, vi er ikke altid så begejstret for andelstanken; sådan som andelsbevægelsen har udviklet sig, er vi ikke lige henrykte. Vi har det med at se kritisk på ting, der udvikler sig, også selv om den bagvedliggende idé forekommer os sympatisk og konstruktiv. Ikke alt, hvad der hedder andel, er godt.

Så vil jeg til allersidst spørge, om dette, at staten har aktiemajoriteten i JTAS og KTAS, også betyder, at man kan garantere, at disse foretagender ikke begynder at konkurrere med P & T om at få fat i de lukrative forretninger. Jeg ved selvfølgelig ikke, hvad en garanti er værd, selv om den er sagt, men jeg vil alligevel på den baggrund være meget beroliget ved at vide, at der ligger det stærke styringsinstrument hos regeringen og dermed i folketinget, således at man ikke fuldstændig prisgiver den udvikling, som jeg i virkeligheden mener i øjeblikket er i hænderne på meget, meget uvidende og snæversynede – nu vil jeg ikke sætte kønsbetegnelser på, men så all right – mennesker, ja.

**Kurt Hansen (VS):**

Det, jeg kritiserede i forbindelse med departementschef Halck, var det personsammenfald, der består i, at departementschefen også sidder som næstformand i JTAS. Det synes vi er uheldigt, fordi man netop gennem en sådan placering som næstformand dér